695/04

Den 16. april 2004 blev i sag nr. 61.498:

xxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxx xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikringsselskabet
Vejle Brand af 1841 g/s
"Gormsgaard"
Gormsgade 2
7100 Vejle

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning for varige mén og for behandlingsudgifter i forbindelse med en anmeldt skade.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at forsikringen ikke dækker eventuelle varige følger af ulykkestilfælde, der skyldes den forsikredes selvforskyldte beruselse. Selskabet har afvist at dække behandlingsudgifter under henvisning til, at sådanne ikke er omfattet af forsikringen.

Det er oplyst, at klagerens forældre ved skadeanmeldelse af 25/8 2002 anmeldte en skade på vegne af deres dengang 17-årige datter, P.L.S. [klageren]. Det fremgår af skadeanmeldelsen, at ulykkestilfældet skete søndag den 11/8 2002 kl. 03.30 på et diskotek. I feltet om, hvorledes ulykkestilfældet skete, er anført:

"Ved nedgang af 2 trappetrin, snubler og brækker venstre ben".

Om beskadigelsen er i anmeldelsen oplyst:

"Brækker venstre ben, lige under gl. brud af 031199".

Det er om bruddet fra 1999 oplyst i skadeanmeldelsen, at der blev foretaget anmeldelse af skaden til selskabet.

Det er videre oplyst, at klageren efter uheldet blev kørt til Horsens sygehus af en bekendts mor. På sygehuset blev klageren behandlet for brud på sit venstre ben. Af journaludskriften fra sygehuset fremgår, bl.a.

"Drukket ca. 10 genstande og sidst spist kl. 20.00.….Vågen og klar. Ebrieret."

Klagerens advokat har anført, at P.L.S. på ingen måde var beruset i et sådant omfang, at det udelukker dækning. Advokaten har påpeget, at samtlige P.L.S.´s kammerater, dørmanden på diskoteket og P.L.S.´s forældre har angivet, at hun ikke var nævneværdigt beruset. Advokaten har fremlagt en række underskrevne erklæringer. Advokaten har navnlig fremhævet, at den person, der kørte P.L.S. til sygehuset, har erklæret, at P.L.S. var klar og ikke påvirket af alkohol.

Advokaten har endvidere fremhævet en erklæring fra overlæge J.E.M. fra sygehuset, hvori det er angivet, at P.L.S. var "ebrieret", hvilket betyder, "at hun virkede beruset. Hun var dog vågen og klar." Advokaten har i den forbindelse anført, at formuleringen virkede beruset viser, at det ikke fremgår af den objektive undersøgelse, at P.L.S. var beruset.

Advokaten har vedrørende journaloplysningen om, at klageren har oplyst at have drukket 10 genstande anført:

"P.L.S. oplyser selv, at hun ved ankomsten til Horsens Skadestue var i vanvittige smerter, og naturligvis særdeles berørt af situationen. Hun græd og følte sig nærmest i en choktilstand. Det var også den tilstand, hendes forældre oplever hende i, da de ankommer til sygehuset ved 6-tiden om morgenen.

P.L.S. kan naturligvis ikke afvise, at hun skulle have sagt, at hun havde drukket 10 genstande til lægen ved ankomsten til sygehuset, men P. har efterfølgende tænkt aftenen igennem, og P.L.S. giver udtryk for, at hun har drukket ca. 5 øl aftenen forud for ulykken. P.L.S. har endvidere henvist til, at hun jo havde i klar erindring hvor vig-

tigt det var at være fastende, når man skulle i narkose, Dette kan efter P.L.S. opfattelse udmærket være baggrunden for, at hun har nævnt 10 øl overfor lægen på skadestuen.

P.L.S. fastholder, at hun under ingen omstændigheder var beruset i en sådan grad, at dette har nogen som helst indflydelse på ulykken."

Sammenfattende er det advokatens opfattelse, at forsikringsselskabet ikke har løftet bevisbyrden for at den påståede beruselse skulle være årsag til skaden, hvorved der er henvist til Dansk Forsikringsret, 7. udgave, s. 813 og de deri nævnte afgørelser.

Advokaten har endvidere gjort gældende, at årsagen til ulykken er, at P.L.S.´s ben ikke var helet op efter den første skade fra 1999 og at dette er årsagen til brud nr. 2. Til belysning heraf har advokaten henvist til en speciallægeerklæring af 3/6 2003, indhentet til brug ved en verserende sag ved Arbejdsskadestyrelsen. Af denne fremgår bl.a.:

"**Konklusion:**

…

Bruddet af venstre underekstremitet har været fikseret v.h.a. marvsøm i en lang periode. Når der sidder et rigidt marvsøm igennem knoglen, omstruktureres knoglebjælkerne således at knoglen vil være noget svækket efter fjernelse af marvsømmet i en periode. Dette er overvejende sandsynligt medvirkende årsag til det nye skinnebensbrud, som skadelidte pådrog sig den 11.8.2002, da hun faldt over et dørtrin. Hertil kommer, at patientens knogler, overvejende sandsynligt, i hele efterforløbet efter den 3.11.1999 har været noget afkalkede og fortsat er det."

Advokaten har endvidere fremhævet, at det af journaloptegnelse fra Ålborg sygehus fremgår, at P.L.S. har haft en drilagtig fraktur gennem 3 år.

Advokaten har fremlagt afgørelse af 30/1 2004 fra Arbejdsskadestyrelsen. Klagerens méngrad er fastsat til 20 %.

Selskabet har som begrundelse for at afvise skaden anført:

"• at der ikke er sammenhæng mellem aktuelle skade og skaden i november 1999, idet der er tale om brud på 2 forskellige steder på venstre underben, og idet bruddet fra november 1999 var helet, da aktuelle ulykke indtraf,

- at der er tale om et nyt ulykkestilfælde,

- at det efter klagerens egne oplysninger til Horsens Sygehus må lægges til grund, at klageren forud for ulykken havde indtaget betydelige mængder alkohol,

- at klageren ud fra en objektiv lægefaglig vurdering skønnedes beruset, da hun blev indlagt på Horsens Sygehus,

- at der ikke mod lægens faglige vurdering kan lægges afgørende vægt på de indhentede vidneerklæringer fra klagerens venner og familie, jfr. sagens bilag 6,

- at selskabet med henvisning til journalen fra Horsens Sygehus har løftet bevisbyrden for, at klageren var selvforskyldt beruset, jfr. forsikringsaftalelovens § 20,

- at klageren ikke har bevist, at andre omstændigheder har været væsentligste årsag til skaden,

- at der herefter er en klar formodning for årsagssammenhæng mellem beruselsen og skaden, at der i øvrigt ikke var andre impliceret i ulykken, og

- at selskabet derfor ikke er forpligtet til at meddele dækningstilsagn."

Selskabet har videre anført, at selskabets lægekonsulent i tilknytning til journalen fra Horsens sygehus har tilkendegivet, at en objektiv konstatering af, at en patient er vågen og klar, betyder, at patienten ikke er bevidstløs og er i stand til at besvare den undersøgende læges spørgsmål om patientens almentilstand. Det er således selskabets opfattelse, at journaloplysningen om, at patienten er vågen og klar, ikke henviser til graden af

beruselse. Dette understøttes efter selskabets opfattelse af, at den erklæring, som er afgivet af overlægen på Horsens sygehus, hvor den behandlende læge refereres for at kunne huske P.L.S. som værende beruset ved indlæggelsen.

Selskabet har endvidere påpeget, at P.L.S. ifølge journalen fra Ålborg Sygehus også kom til skade den 14/11-2002, hvor hun igen faldt på en trappe efter at have indtaget alkohol.

I forhold til speciallægeerklæringen af 3/6-2003 har selskabet understreget, at speciallægen intet anfører om, at følgerne efter ulykken i 1999 er årsag til, at P.L.S. i august 2002 faldt ned af trappen på et diskotek. Selskabet har tilkendegivet, at det ikke umiddelbart kan afvises, at følgerne af ulykken i 1999 har haft indflydelse på omfanget af den skade, som overgik klageren ved ulykken i 2002, hvorved det er påpeget, at dette tema ikke er en del af den for nævnet verserende sag.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**2. HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN?**

2.1 Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde sket i forsikringstiden.

2.2 Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig legemsbeskadigelse til følge.

…

3. Hvad dækker forsikringen ikke?

…

3.5 Følger af ulykkestilfælde der skyldes en forsikredes

3.5.3 selvforskyldte beruselse …"

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at bevisbyrden for, at der foreligger selvforskyldt beruselse, og at denne er årsag til ulykkestilfældet, påhviler selskabet.

Nævnet har gennemgået sagens akter og finder, at selskabet ikke har godtgjort dette. Nævnet bemærker, at udtalelsen i skadestuejournalen efter nævnets opfattelse ikke udgør et tilstrækkeligt bevis for beruselsens styrke, endsige at den er årsag til faldet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s, skal anerkende, at det er uberettiget til at afvise klagerens krav på erstatning med henvisning til, at ulykkestilfældet er fremkaldt ved selvforskyldt beruselse, og skal på dette grundlag genoptage sagsbehandlingen.

J. Hermann